

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201583
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5919201583.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom P., R. XX, P.O. P. XXX, proti žalovanej: Q. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., P. XXX/X, zastúpenej WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Nové Mesto, Na rozhliadke 2, IČO: 50 680 552, o zaplatenie sumy 1 172,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 9Csp/47/2019-142 zo dňa 07. 10. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti konanie zastavil, odvolaním nenapadnutom, o s t á v a nedotknutý.

V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalobcovi súd p r i z n á v a proti žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1 131,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 172,14 eur od 21. 08. 2019 do 29. 11. 2019 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 131,74 eur od 30. 11. 2019 až do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd konanie zastavil. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že posudzoval zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty P. W. a zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18. 11. 2015. Zmluvu posudzoval v súlade s ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nasl. ako zmluvu spotrebiteľskú. V rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaním z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje také zmluvné podmienky, ktoré by vykazovali povahu neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobca ohľadne súdu javiacich sa nedôvodných nárokov v časti čo do zaplatenia poplatkov, resp. aj iných nárokov plnení zobrať žalobu späť. O zostávajúcom nároku dospel súd k záveru, že tento je dôvodný (1 172,14 eur), nakoľko preskúmaná úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti prezumované zákonom. Po podaní žaloby došlo k čiastočnému plneniu vo výške 40,46 eur, následne došlo aj v tejto časti k späťvzatiu a súd konanie zastavil. Súd tak žalobcovi priznal sumu 1 131,74 eur s príslušenstvom, čo predstavuje neuhradené vyčerpané prostriedky z účtu žalovanou a priznaný bol v súlade s ust. § 517 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých

dĺžných súm. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a žalobcovi vzhľadom na plný úspech v spore priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podala odvolanie žalovaná. Napadnuté boli výroky, ktorými jej súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť sumu 1 131,74 eur s príslušenstvom, ako aj výrok o trovách konania. Ako odvolacie dôvody uviedla odvolateľka ust. § 365 ods. 2 písm. b/, f/ a h/ CSP, a to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K uvedeným odvolacím dôvodom žalovaná uviedla, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia v konaní. V zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy veriteľ je povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa spotrebiteľský úver poskytuje, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa odvolateľky žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a nie je preto oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Ďalej podľa odvolateľky žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia a neunesol bremeno tvrdenia, ktoré zaťažuje veriteľa, nikdy nie spotrebiteľa. Pre úspech sporu podľa CSP strana musí okrem všeobecných náležitostí uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností v žalobe, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Keďže sa v tomto prípade jednalo o spotrebiteľský spor, zmena žaloby sa nepripúšťa. V tomto prípade predmet konania vymedzuje žalobca, jedná sa o profesionálnu spoločnosť, navyše zastúpenú advokátom a predmet sporu je predmetom podnikateľskej činnosti žalobcu. Súd na základe vymedzeného skutkového stavu žalobcom nemal inú možnosť ako prísť k záveru, že žalobca neunesol nielen dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia. Podľa žalovanej ide o priamy rozpor s ustanovením čl. 8, ust. § 150 ods. 1 CSP, § 132 ods. 2 CSP, ako aj ust. § 178 ods. 2 CSP ide o neunesenie bremena tvrdenia, ktoré bez ďalšieho vedie k strate sporu. Súd preto postupoval nesprávne, vec nesprávne právne vyhodnotil a z nerozporovaného skutkového stavu došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď došiel k záveru, že žalobcovi patrí aktívna vecná legitímácia, keďže žalobca neunesol nielen dôkazné bremeno, ale ani len bremeno tvrdenia, že splnil svoje povinnosti konania s odbornou starostlivosťou. Potrebné je rozsudok zmeniť tak, že sa žaloba zamietne, nie je dôvodné vec zrušiť a vracať z tohto dôvodu späť na konanie pred súd prvej inštancie. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola dohodnutá na dobu neurčitú a na platné postúpenie pohľadávky je nevyhnutné postúpiť pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo platne predčasne zosplatnenú, čo však opäť žalobca neunesol v tomto smere dôkazné bremeno. Podľa odvolateľa došlo aj k neprípustnej zmene žaloby, keď až následne po podaní žaloby nástupca pôvodného žalobcu uviedol, že okamžitá splatnosť bola vyhlásená listom zo dňa 12. 10. 2016 z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúce v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Žalobca v žalobe netvrdí, že by pohľadávka žalobcu vychádzala z predčasného zosplatnenia. Uvedené mení a tvrdí až v neskoršom podaní. Súd však o zmene žaloby ani len nerozhodol, rovno vychádzal z týchto nových skutkových tvrdení, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces a vec nesprávne právne posúdil. Nedostatočný je aj záver o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, ktorému podľa žalovanej nepatrí aktívna vecná legitímácia, a to pre rozpor s ust. § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. Neurčitosť právneho úkonu postúpenia, resp. neexistencia takej pohľadávky, aká je predmetom zmluvy o postúpení a tiež rozpor s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pôvodný veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť platne, keď žalovanému nikdy nebolo doručené upozornenie - výzva, ktorá je nevyhnutná na to, aby došlo k platnému zosplatneniu úveru. Možnosť veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť nebola platne dojednaná. Zmluva neobsahuje takéto dojednanie o možnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Pôvodný veriteľ tak konal v rozpore s ust. § 53 ods. 9 OZ. Navyše, ak pohľadávka u postupcu neexistovala pre rozpor zosplatnenia v takom rozsahu, v akom je uvedená v zmluve o postúpení pohľadávok, z postupcu na žalobcu nemohlo dôjsť k jej platnému postúpeniu. Následne je úkon postihnutý vadou neurčitosti a je teda neplatný. Vzhľadom na to, že žaloba mala byť zamietnutá, v súvislosti s tým bol napadnutý aj výrok o trovách konania. Na základe týchto skutočností odvolateľka žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 a § 380 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním

napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil zaplatiť žalovanej sumu 1 131,74 eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti súd konanie zastavil, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

5. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu, ako aj zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. V konaní sa riešila otázka zaplataenia dlhu žalovanou, ktorý vznikol čerpaním z účtu a jeho riadnym nesplácaním. Súd prvej inštancie pri vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou a žalovanou zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty a zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18. 11. 2015. Zmluvu súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú, a preto v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. podrobil túto zmluvu prieskumu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva. Z pripojených listinných dôkazov vyplynulo, že zmluvu uzatvorila žalovaná dňa 18. 11. 2015 ako fyzická osoba, zisťovaný bol jej osobný, rodinný stav, počet vyživovaných osôb, jej pracovné zaradenie, mesačné výdavky, zamestnávateľ a mesačný príjem za posledných 6 mesiacov. Dohodnutý bol bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty. Úverový rámec bol daný vo výške 900,- eur, štandardná mesačná splátka 30,- eur. Ďalej boli uvedené úrokové sadzby, RPMN, doba trvania zmluvy na neurčito, s termínom konečnej splatnosti v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Klient zároveň vyhlásil (žalovaná), že všetky údaje v zmluve sú pravdivé, aktuálne a úplné, vyjadril súhlas so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách jej poskytnutých, tiež dal súhlas, aby boli poskytnuté banke údaje z informačného systému NRKI o jej bonite, platobnej disciplíne, dôveryhodnosti, resp. aby údaje poskytla aj Sociálna poisťovňa, a to v rozsahu, či je zamestnaná, u akého zamestnávateľa, na základe akého pracovnoprávneho vzťahu, či je registrovaná v informačnom systéme ako SZČO a pod. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky a cenník, pričom obchodné podmienky ako súčasť zmluvy dňa 18. 11. 2015 žalovaná podpísala. Súd sa tiež oboznámil s oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 12. 10. 2016 a s kópiou doručky zo dňa 19. 10. 2016, kedy zásielku žalovaná prevzala. Súd mal k dispozícii aj výpisy z účtu, kde boli jednotlivito rozšpecifikované jednotlivé vklady a výbery zo strany žalovanej. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že v tomto prípade sa jedná o záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý potom aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej strany a neprípustnosti zneužívania postavenia dodávateľov ako tzv. silnejšej zmluvnej strany, a preto bol správny postup, pri ktorom súd prvej inštancie skúmal zmluvu aj z pohľadu toho, či táto obsahuje všetky obligátne náležitosti upravené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a to aj bez toho, že žalovaná v priebehu prvoinštančného konania ostala absolútne nečinná. Na základe výzvy súdu predtým, než súd začal konať vo veci samej, došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby práve v tých nárokoch, ktoré by nemuseli byť v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, ktoré súd hodnotil v súvislosti s ochranou spotrebiteľa. V konečnom dôsledku tak súd rozhodoval len o nárokoch, ktoré predstavovali neuhradenú časť poskytnutých finančných prostriedkov bankou a vyčerpaných žalovanou z účtu bez následnej úhrady v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy. S poukazom na tieto skutočnosti potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny, a preto ho v napadnutých výrokoch potvrdil vychádzajúc z toho, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

6. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom uviedol zistený skutkový stav, opísal stanoviská procesných strán (žalobcu - žalovaná ostala nečinná), zhrnul výsledky vykonaného dokazovania a uviedol právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil. Pokiaľ teda žalovaná v odvolaní tvrdí, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, prípadne vec vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, s týmto sa odvolací súd nestotožnil.

7. Zo spisu vyplynulo, že žalovaná bola riadnym spôsobom zo strany súdu poučená o uplatňovaní jej možných procesných práv v priebehu konania, riadnym spôsobom jej bola doručená žaloba, bola

vyzvaná na vyjadrenie sa k nej, tiež jej bol doručený termín pojednávania. Žalovaná na tieto úkony zo strany súdu nijakým spôsobom nereagovala. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy je zrejmé, že žiadal základné údaje o príjme, počte vyživovaných povinností, dovtedajších záväzkoch, ako aj možnosti overiť si tieto v registri dlžníkov, resp. príjem overiť v Sociálnej poisťovni. Čo sa týka rozhodujúcich skutočností v žalobe, z tejto je zrejmé, kto je účastníkom konania (banka - spotrebiteľ), na základe čoho žiada žalobca zaplatiť žalovanú sumu (konkrétne označené zmluvy, ako aj dôvod, z akého je podaná žaloba - neplnenie si povinností zmluvnej strany). Na základe takto podanej žaloby súd nemal pochybnosti, čo je predmetom sporu. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca poskytol súdu listinné dôkazy, a to výpis z účtu so záznamom jednotlivých transakcií, kópiu zmluvy a všeobecných obchodných podmienok zo dňa 18. 11. 2015. Doložené boli aj kópie listu, ktorým žalovaná bola upozornená na zosplatenie zvyšku neuhradenej sumy podľa zmluvy, resp. kópia doručky ako potvrdenie o tom, že list prevzala. Čo sa týka neprípustnosti zmeny žaloby, ani tu nie je zrejmé, na základe čoho takéto tvrdenie žalovaná v odvolaní uvádza, nakoľko žalobca, resp. jeho právny predchodca zmenu žaloby nevykonal. Po podaní žaloby došlo len k späťvzatiu čiastkových požadovaných nárokov, a to práve v súvislosti s prieskumom zmluvy zo strany súdu prvej inštancie, ktorý upozornil, že uvedené nároky nemusia byť posudzované ako súladné s nárokmi zo spotrebiteľskej zmluvy. Po čiastočnom späťvzati týchto nárokov, ako aj po späťvzati nároku z toho titulu, že čiastočne bola vykonaná úhrada žalovanej sumy, súd konal o ostatku žalovanej sumy, resp. o príslušenstve predstavujúcom úrok z omeškania. Tiež súdu druhej inštancie nie je zrejmé, prečo mal prvoinštančný súd dospieť k záveru, že žalobca má nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby, keď ako veriteľ v uzatvorenej zmluve vystupovala Všeobecná úverová banka Bratislava, a.s., ktorá v tomto prípade bola aj žalobcom. Až následne banka žalovaný nárok postúpila na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. V tomto prípade banka nepostupovala nárok v čase, keď ešte tento nebol uplatnený na súde, ale sama ako veriteľ podala žalobu, a preto súd prvej inštancie nemal dôvod posudzovať aktívnu vecnú legitímáciu len na základe uzatvorenej zmluvy, ktorej banka bola účastníkom - veriteľom.

8. Pokiaľ v odvolaní žalovaná namietla nesprávne vykonanú splatnosť, resp. neexistenciu dohody v zmysle § 565 OZ, tu opäť vychádza súd zo zmluvy, kde je uvedené v bode III. pri termíne konečnej splatnosti ako v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Z listu, ktorý žalovaná prevzala (zo dňa 12. 10. 2016), je uvedené vyhlásenie okamžitej splatnosti k predmetnému dátumu. Podľa dohody vyplývajúcej zo zmluvy o úvere termín splatnosti nastal v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti, t. j. 12. 10. 2016. Uvedenú listinu prevzala žalovaná dňa 19. 10. 2016. Z uvedených dôvodov po vyhodnotení listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise sa s dôvodmi odvolania odvolací súd nestotožnil.

9. Odvolací súd k uvedeným dôvodom rozhodnutia podotýka, že v zmysle § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní) prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Pri spotrebiteľských sporoch je procesný postup upravený v § 290 a nasl. CSP. V zmysle § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. V zmysle § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú (Civilný sporový poriadok Veľký komentár - spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej).

10. Vychádzajúc striktno z uvedených zákonných ustanovení by ani spotrebiteľ nemal možnosť použiť novoty v odvolacom konaní pri nesplnení podmienok v zmysle § 366 CSP. Vzhľadom však na vývoj

judikatúry a princíp ochrany spotrebiteľa súd napriek absolútnej nečinnosti žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie sa zaoberal dôvodmi uvedenými v odvolaní. V tomto prípade v odvolacom konaní žalovanú zastupuje advokát (§ 291 ods. 3 CSP ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom ust. § 296 sa nepoužije). Z tohto pohľadu je potom konkretizácia odvolacích dôvodov len všeobecná. V odvolaní nie je uvedené, aké konkrétne dôkazy mal súd prvej inštancie vykonať, prípadne aký je skutkový stav odlišný od toho, ako ho zistil súd prvej inštancie. V odvolaní je len všeobecne uvedené, prečo je žaloba nedôvodná a prečo žalobcovi nemal vzniknúť nárok na požadované plnenie. Uvedené tak mali byť konkrétne dôkazy alebo skutkové tvrdenia, resp. popreté tvrdenia žalobcu (napr. o tom, že žalobca neskúmal bonitu klienta pred uzatvorením zmluvy, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, aká konkrétna zmena žaloby mala nastať, prečo nesprávne postupoval súd pri skúmaní skutkových okolností). K tomuto spotrebiteľ neuviedol nič, čo by poukazovalo na nesprávnosť zmluvy alebo postupu súdu prvej inštancie.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade súd prvej inštancie sám skúmal to, čo by pri spotrebiteľskej zmluve malo byť exaktne dané (napr. výšku RPMN, počet splátok, úroky a pod.), ale neskúma sám ex offo, či žalobca dostatočne skúmal bonitu klienta. Tu by mal sám spotrebiteľ povedať, čo nebolo v jeho prípade konkrétne splnené (zo zmluvy vyplýva, že sám poskytoval údaje o svojom zamestnávateľovi, prijme, počte vyživovaných osôb, iných záväzkoch, resp. dal súhlas na skúmanie pravdivosti jeho tvrdení prostredníctvom Sociálnej poisťovne, resp. registra dlžníkov). Obdobne je to aj pri ostatných dôvodoch odvolania, kde je len všeobecne uvedené (vycitované znenie zákonov), čo má obsahovať úver o spotrebiteľovi, ako je možné vykonať zosplatnenie zo strany banky, prípadne aké ďalšie podmienky v zmysle zákona majú byť splnené. Odvolateľka však neuviedla konkrétne vo svojom prípade, čo malo byť porušené vo vzťahu k nej, resp. vo vzťahu k obsahu zmluvy.

12. V zmysle vyššie uvedeného potom aj odvolací súd vychádzal zo žaloby, listinných dôkazov, skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, a preto napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).